



Република Србија
МИНИСТАРСТВО ТРГОВИНЕ,
ТУРИЗМА И ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЈА

Број: 011-00-00220/2019-08

Датум: 31. мај 2019. године

Немањина 22-26

Београд

Република Србија
Град Крагујевац
Градска управа за привреду

Крагујевац
Трг слободе 3

Предмет: Мишљење о примени прописа из области угоститељства

Обратили сте се овом министарству са захтевом за давање мишљење о примени одредби Закона о угоститељству ("Сл. гласник РС", бр. 17/2019).

Конкретно, ваша питања се односе на дилему да ли физичко лице које поседује више апартмана или соба у истој грађевинској целини поноси један захтев за све апартмане или собе и плаћа таксу за израду једног решења или подноси захтев за сваки апартман или собу посебно. Такође, исто питање се односи и у случају постојања различитих структура, односно и соба и апартмана у истој грађевинској целини. Даље, део питања се односи на дилему да ли чланови породичног домаћинства који не станују у истом стану са власником угоститељског објекта могу, уз оверену писану сагласност, да поднесу захтев за категоризацију и обављају угоститељску делатност. Такође, дилема се односи и на могућност да закупац сеоског туристичког домаћинства поднесу захтев за категоризацију и обављај угоститељску делатност.

С тим у вези указујемо следеће:

Законом о угоститељству (у даљем тексту: Закон) у члану 20., између осталог, је прописано да угоститељ подноси надлежном органу јединице локалне самоуправе захтев за одређивање категорије угоститељског објекта из члана 18. став 4. овог закона, као и да се захтев подноси за сваки објекат посебно (кућа, апартман, соба или сеоско туристичко домаћинство).

Недвосмислено је да се захтев подноси појединачно за сваки од наведених објеката, без обзира да ли се налазе у истом објекту као грађевинској целини и да ли се ради само о собама, апартманима или комбиновано, односно различитим врстама.

Даље Закон о општем управном поступку ("Сл. гласник РС", бр. 18/2016) у члану 95. прописује да орган може да покрене и води један поступак са више странака чија се права или обавезе заснивају на истом или сличном чињеничном стању и истом правном основу, ако је стварно надлежан да одлучује о њиховим управним стварима. Такође, под истим условима једна или више странака могу да остваре више различитих захтева у једном управном поступку.

Начелно, орган одлучује по сваком захтеву доношењем решења, али имајућу у виду напред наведено проистиче да орган у оквиру једног управног поступка може одлучивати по више захтева о чему доноси једно решење. У том случају решење, сагласно члану 141. истог закона мора да садржи све прописане елементе, у делу јасног и недвосмисленог навођења о којим се захтевима одлучује и са јасном одлуком у диспозитиву, који се у том случају може поделити у више тачака. Такође, образложење мора да буде разумљиво и да садржи кратко излагање захтева странке, чињенично стање и доказе на основу којих је оно утврђено, уз образложење сваког појединачног захтева. Скреће се пажња да решење о категоризацији, сагласно члану 20. Закона мора да садржи и податке о броју индивидуалних лежаја, односно врсти лежаја, као и све релевантне податке из члана 32. Закона.

Даље, чланом 32. Закона прописано је која физичка лица могу да пружају угоститељске услуге у угоститељском објекту домаће радиности и сеоског туристичког домаћинства. Ст. 4. и 6. истог члана прописано је да угоститељске услуге може да пружа и члан породичног домаћинства власника, односно сувласника, уз њихову писану сагласност. Чланом породичног домаћинства сматра се брачни друг, деца рођена у браку, ван брака или усвојена, браћа и сестре, родитељи брачних другова и унучад, а која лица са власником, односно сувласником станују у истом стану, односно стамбеном објекту.

Из наведеног недвосмислено проистиче да се чланом породичног домаћинства може сматрати само оно лице које са власником, односно сувласником станују у истом стану, односно стамбеном објекту.

Даље, истим чланом 32. Закона, се прописује да физичко лице које пружа угоститељске услуге у угоститељском објекту домаће радиности и сеоског туристичког домаћинства мора бити власник, односно сувласник тог смештајног објекта. Изузетно, како је већ напред наведено, угоститељске услуге може да пружа и члан породичног домаћинства власника, односно сувласника.

Код таквог стања ствари закупац, под претпоставком да се мисли на физичко лице, не може да поднесу захтев за категоризацију и обавља угоститељску делатност ни у угоститељском објекту домаће радиности, нити у сеоском туристичком домаћинству.

Уколико је закупац привредно друштво, друго правно лице или предузетник није спорно да исти може као закупац да поднесе захтев за категоризацију и обавља угоститељску делатност у угоститељском објекту домаће радиности и сеоског туристичког

627

домаћинства, без икаквих ограничења у погледу власништва, броја смештајних капацитета, као или обиму пружања угоститељских услуга смештаја, припремања и услуживања хране, пића и напитака.

Ослобођено од плаћања таксе за мишљење о примени републичких прописа по члану 18. Закона о републичким административним таксама ("Сл. гласник РС", бр. 43/2003, 51/2003 - испр., 61/2005, 101/2005 - др. закон, 5/2009, 54/2009, 50/2011, 70/2011 - усклађени дин. изн., 55/2012 - усклађени дин. изн., 93/2012, 47/2013 - усклађени дин. изн., 65/2013 - др. закон, 57/2014 - усклађени дин. изн., 45/2015 - усклађени дин. изн., 83/2015, 112/2015, 50/2016 - усклађени дин. изн., 61/2017 - усклађени дин. изн., 113/2017, 3/2018 - испр., 50/2018 - усклађени дин. изн и 95/2018).



ДРЖАВНИ СЕКРЕТАР

Мирослав Кнежевић
др Мирослав Кнежевић

Ј. Ј. Ј.